

Sag T-369/00

Département du Loiret mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Annulationssøgsmål — statsstøtte — forordning (EF) nr. 659/1999 —
artikel 15 — forældelsesfrist — tilbagesøgning af støtte —
handling, som afbryder forældelsen«

Rettens dom (Femte Udvidede Afdeling) af 10. april 2003 II-1793

Sammendrag af dom

1. *Statsstøtte — administrativ procedure — forordning nr. 659/1999 — forældelse med hensyn til tilbagesøgning af ulovlig støtte — anvendelse på støtte ydet inden forordningens ikrafttræden*
(Rådets forordning nr. 659/1999, art. 15)

2. *Statsstøtte — administrativ procedure — proceduren trukket urimeligt i langdrag — vurdering med henblik på den dato, hvor Kommissionen fik kendskab til tildelingen af den pågældende støtte*
3. *Statsstøtte — påtænkte støtteforanstaltninger — den pågældende medlemsstat ikke givet underretning — berettiget forventning hos de lokale myndigheder, som har ydet støtte — ingen berettiget forventning*
(Art. 87 EF og 88 EF)
4. *Statsstøtte — tilbagesøgning af ulovlig støtte — begæring om oplysninger til en medlemsstat vedrørende en støtte, som kan være ulovligt tildelt — virkning — afbrydelse af forældelsesfristen i artikel 15 i forordning nr. 659/1999*
(Rådets forordning nr. 659/1999, art. 2, stk. 2, art. 5, stk. 1 og 2, art. 10, stk. 2, og art. 15)
5. *Statsstøtte — tilbagesøgning af ulovlig støtte — tiårig forældelsesfrist i artikel 15 i forordning nr. 659/1999 — anvendelse såvel på den pågældende medlemsstat som på støttemodtageren og tredjemænd — afbrydelse af forældelsen ved en begæring om oplysninger, som støttemodtageren ikke har kendskab til — uden betydning*
(Art. 88, stk. 2, EF; Rådets forordning nr. 659/1999, art. 15)

1. Bestemmelserne i forordning nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 88 EF er af processuel karakter og finder derfor anvendelse på alle administrative procedurer om statsstøtte, der verserede for Kommissionen på tidspunktet for dens ikrafttræden.

herunder en støtte, som er tildelt før denne dato.

(jf. præmis 50 og 51)

Da forordningens artikel 15, som fastsætter en forældelsesfrist for tilbagesøgning af ulovlig støtte, ikke indeholder nogen overgangsbestemmelser vedrørende dens tidsmæssige anvendelse, finder den anvendelse på enhver foranstaltning om endelig tilbagesøgning af en støtte, som er iværksat efter datoen for forordningens ikrafttræden,

2. Spørgsmålet, om den administrative procedure vedrørende en omtvistet statsstøtte er blevet trukket urimeligt i langdrag, kan ikke vurderes på grundlag af det tidsrum, som er forløbet mellem datoen for tildelingen af den pågældende støtte og datoen for Kommissionens vedtagelse af en beslutning, som indeholder pålæg om tilbagesøgning af støtten. Ved vurderingen heraf må der derimod tages udgangspunkt i

den dato, hvor Kommissionen fik kendskab til tildelingen af den pågældende støtte.

dem ydet støtte, er dette et problem mellem parterne, som ikke kan bebrejdes Kommissionen. Det ville i modsat fald umuliggøre Kommissionen dens opgave at påse overholdelsen af artikel 87 EF og 88 EF eller udgøre en uberettiget hindring herfor.

(jf. præmis 56)

(jf. præmis 58)

3. Ifølge artikel 88, stk. 3, EF er den pågældende medlemsstat forpligtet til at underrette Kommissionen om påtænkte indførelser eller ændringer af statsstøtte.

Da en støttemodtager ikke, bortset fra undtagelsestilfælde, kan have nogen berettiget forventning om en støttes lovlighed, medmindre denne er ydet under overholdelse af bestemmelserne i artikel 88 EF, og da en påpasselig erhvervsdrivende normalt skal være i stand til at sikre sig, at denne procedure er overholdt, kan heller ikke tredjemænd, herunder lokale myndigheder, påberåbe sig en sådan berettiget forventning eller bebrejde Kommissionen, at den administrative procedure vedrørende en uanmeldt støtte i det væsentlige udspilles mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat. Hvis de centrale myndigheder i en medlemsstat ikke har overholdt deres anmeldelsespligt til skade for lokale myndigheder eller modtageren af en af

4. Artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 659/1999 er ligesom nævnte forordnings artikel 15 indeholdt i forordningens kapitel III, som indeholder regler om proceduren vedrørende ulovlig statsstøtte. Artikel 10, stk. 2, bestemmer, at Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at fremsende oplysninger. Det fremgår af denne artikel, sammenholdt med forordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 1 og 2, at den indeholder en forpligtelse for den pågældende medlemsstat til straks at meddele Kommissionen alle de som følge af begæringen nødvendige oplysninger. Ved at tilsende en medlemsstat en begæring om oplysninger tilkendegiver Kommissionen nemlig over for medlemsstaten, at den råder over oplysninger om en påstået ulovlig støtte, og at denne støtte i givet fald skal tilbagebetales.

Den omstændighed, at der blot er tale om en begæring om oplysninger, berø-

ver derfor ikke begæringen dens retsvirkning som en foranstaltning, der kan afbryde forældelsesfristen efter artikel 15 i forordning nr. 659/1999.

(jf. præmis 81 og 82)

5. Da proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF hovedsagelig udspilles mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, gælder den ensartede forældelsesfrist på ti år i artikel 15 i forordning nr. 659/1999 for tilbagesøgning af ulovlig støtte på samme måde over for den pågældende medlemsstat, støttemodtageren og tredjemænd.

Da Kommissionen ikke er forpligtet til at underrette potentielt interesserede parter, herunder støttemodtageren, om de foranstaltninger, som den træffer vedrørende en ulovlig støtte, inden iværksættelsen af den administrative procedure, fratager den omstændighed alene, at støttemodtageren ikke havde kendskab til de begæringer om oplysninger, som Kommissionen tilsendte de nationale myndigheder, ikke disse deres retsvirkning over for støttemodtageren, navnlig hvad angår afbrydelsen af nævnte forældelsesfrist.

(jf. præmis 83-85)